

lingen om, at Flaaden i Tilfælde af Krig skulde holde Forbindelsen mellem Landdelene vedlige, hort", og senere: "At de Betragtninger, som ere gjort gjældende, angaaende vort Forsvarsvæsen i det Hele, ogsaa maa gjælde for Søværnet." Det ser altsaa ud til, at det skal gaa Flaaden værre end det hidtil er gaaet den; vi vide jo, hvorledes det hidtil er gaaet den; de Kanoner, som stod paa raadne Dæk, vilde man ganske rolig lade falde ned i Lasten, idet man negete den fornødne Bevilling til at forny Dækkene. Man veed, at naar der var bevilget Kanoner, negtede man at bevilge Projektiler og Krudt. Man veed, at medens der stadig taltes om, hvor vigtigt Torpedovæsenet var, negtede man ikke destomindre Torpedobaade, saavel dem, som vare bestemte til at operere selvstændigt, som ogsaa dem, der skulde medføres paa de store Pantserflibe; man negtede til et bevilget Skib de nødvendige Torpedobaade, der skulde medfølge. Naar jeg altsaa ser særlig paa Flaadens Udgifter, forekomme de mig ikke synderlig lyse. Der er jo blevet gjort en Masse finansielle Betragtninger gjældende om de Forhold, som vi nu staa i, at det vil være uforhvarligt at anvende saa meget paa Forsvarsvæsenet, fordi vi trængte til disse Penge til økonomiske Reforme. Det forekommer mig, at det ikke er værd at bryde sit Hoved med alle de Betragtninger, der ere fremkomne fra den ærede Opposition; thi der er jo slet ingen Anledning til det, naar man i og for sig betragter Foranstaltningerne som unyttige og skadelige. Hvis man erkjendte, at de Foranstaltninger, som ere foreslaaede, vare ønskelige, kunde man give sig til at drøfte, hvorvidt det er rigtigt at bevilge dem; men naar man finder, at de ere til Skade og Fare for Landet, saa skjøner jeg ikke, hvorfor man skulde anstrenge sig med saa vidtløftige Beregninger som de, til hvilke to ærede Talere, der sidde til Venstre for mig (Scharling og Brandes) have hengivet sig i Gaar. Vi have jo den allermeest nærliggende Forklaring af den ærede Oppositions Anskuelse i den ærede Oppositions Ordførers aldeles ubestridelige Udtalelser. Jeg tror at kunne gaa ud fra, at det virkelig er Oppositionens eller i alt Fald Oppositionens Flertals Anskuelse. Oppositionen har jo ogsaa en anden Ordfører, det ærede Medlem fra Stege (Vojten); men det ærede Medlem nyder ikke den Ansæelse og den Myndighed overfor den ærede Opposition, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds. Vi have hørt, at det ærede Medlem fra Njoge (Hørup) i selve Thinget, den Gang det ærede Medlem fra Stege sagde: Vi ville gjøre

Noget for Forsvaret, tiltraahte ham: "Det skulle vi nappes om"; der er altsaa ikke nogen rigtig Sikkerhed for, at dette ærede Medlem repræsenterer Oppositionen. Derimod har jeg aldrig hørt Nogen sige, om jeg saa maa sige, naar den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds taler, saa har der altid været fuldstændig Stilhed; jeg har aldrig hørt nogen Anledning af, at denne Ordførers Forsvarsanskuelse misbilligedes. Denne Forsvarsanskuelse har jeg tidligere truffet frem, og jeg skal paany gjøre det. Man finder den i Folkethingstidenden for den 9de Marts 1887 under 2den Behandling af Finantsloven, hvor den ærede Ordfører udtalte: "Alt muligt Materiel i vore Hænder, der kunde bruges i en Krig mellem europæiske Stormagter, er en Livsfare for vort Land, ligesom en ladt Revolver i en Barnehaand paa 3 Aar". Det er jo en Udtalelse, der naturligvis er noget gammel, naar henses til, at den ærede Ordfører af og til stifter Anskuelse, men jeg tillægger den dog nogen Betydning, og det saa meget mere, som da jeg sidste Gang fremførte den, bemærkede den ærede Ordfører fra sin Plads: Den Udtalelse stuar jeg ved endnu. Det er ganske vist 3 Maanedere siden, saa afgjørende er det ikke, men indtil videre haaber jeg dog, at det kan staa til. Vi have forøvrigt en nyere Udtalelse ved 1ste Behandling af Tillæg til Lov om Søværnets Ordning den 17de Oktober 1888, hvor den ærede Ordfører anviser os forskellige Garantier for at sikre os vor Neutralitet, og en af disse Garantier lyde saaledes: "Dersom ikke hele vor Politik er bygget paa, at vi holdes udenfor derved at vi . . . have sikket os vor Neutralitet derigjennem, at intet Menneske har nogen Interesse i at bryde den, fordi vi ikke have Noget at deltage i en Krig med . . . skulle vi nok lade være med at hævde Neutraliteten ved vore Forsvarsforanstaltninger" . . . Det forekommer mig, at en saadan Udtalelse, at den bedste Maade at sikre os paa, er ikke at have Noget at hævde, naar vi faae Krig, er et saa vægtigt Argument i det Spørgsmaal, vi her bestjæftige os med, at vi slet ikke behøve at gaa til finansielle Betragtninger. Naar det virkelig er saa, at Materiellet er en Skade og Fare for Landet, og den bedste Maade at forvare vort Fædreland paa, er ikke at have Noget at forvare det med, saa skjøner jeg ikke, hvad Mening der skulde være i overhovedet at bevilge en eneste Ore, ordinært eller extraordinært til Forsvarsbudgettet, og det skulde derfor ikke undre mig, om Oppositionen til Trods for deres Sang: "Vi vil værge vort Land", alligevel i Tilslutning til den ærede